

ILUSTRATIUNEA ROMÂNĂ

ANUL II No 10

REDACTIA ȘI ADMINISTRATIJA: ZIARUL „UNIVERSUL”
Bucuresti Str. Brezoianu No. 11. — Telefon 13/71, 13/72

JOI 27 FEBRUARIE 1930

„Universal Photo”, Paris

MISS ROMANIA — D-RA ZOICA DONA — IN COSTUM NAȚIONAL, CU D. MAURICE DE WALEFFE, PRIM-REDACTOR AL MARELUI COTIDIAN
„LE JOURNAL” DIN PARIS ȘI SECRETAR GENERAL AL CONCURSULUI INTERNAȚIONAL DE FRUMUȘETE PARIS-RIO DE JANEIRO.

PREȚUL 10 LEI

Redacția și Administrația str. Brezoianu Nr. 11

Abonamente:

în țară

în străinătate

1 an . . . lei 500
6 luni . . . „ 2601 an . . . lei 1.100
6 luni . . . „ 560Publicitatea concesionată exclusiv Oficiului Român
de publicitate S. A. str. Bursei 2 A. Palatul Generala
Telefon 344/63Tiparul și zincografia ziarului „Universul”
Manuscrisele și fotografiile trimise redacției
nu se înapăiază

CRONICA

Prezența femeilor în sbugiumala noastră arenă politică a deschis din nou robinetul polemicilor, al „scrisorilor tămuritoare” și al atsecuțiilor interminabile.

În definitiv, nimeni nu mai poate susține astăzi, că femeia — și mai ales femeia intelectuală, — trebuie să rămână, sub raportul politic, ceea ce a fost odinioară. Chestiunea care se discută acum este dacă femeia trebuie să facă politică sadea, și în acest caz dacă trebuie să adopte culoarea politică a soțului.

Câteva scrisori, ale unor distinse intelectuale, au declanșat într-o interesantă lumină această problemă. Unele susțin că femeia trebuie să adopte culoarea politică a bărbatului, pentru o sumă de binecuvântate motive. Între altele se invoacă motivul biblic: preotul, când te cunună, îți spune limpede porunca lui Dumnezeu: „iar femeia să urmeze pe bărbat”. Aceeaș porun.ă o găsim și în legile civile, unde, ceva mai mult, femeia nu numai că trebuie să urmeze pe bărbat, dar i se fixează și un domiciliu mai mult sau mai puțin forțat — domiciliul conjugal. Acești domiciliu cuprinde — vrând ne-vrând — și domiciliul politic al bărbatului. Femeia, oricât ar vrea să evadeze dintr-unul sau din celălalt, n'o poate face fără grave prejudicii morale, sentimentale sau... materiale-contovente.

O libertate, deci, în această materie poate fi considerată ca o părăsire morală de domiciliu și în consecință pedeapsă de Dumnezeu, de oameni, de legi și de șeful politic al bărbatului.

Aversurile a jetei teorii susțin, cu drept cuvânt, că nimeni nu s'a gândit ca prin en.riparea femeii să acorde un vot plural bărbatului care, și așa, avea la alegeri o pluralitate de voturi prin binecuvântata „suevică”, fie prin directă și inepuisabila încreșănare a „morșilor tuiuror cimilitelor”.

Mai are nevoie și de votul soției? Nu. S'ar putea cere o comunitate și o identitate de păreri numai pentru armonia conjugală.

Partizanele deplinei libertăți politice susțin că armonia nu se stabilește prin supremația și absolutismul bărbatului. Din contră, ea se reazămă pe o deplină înțelegere care trebuie să cuprindă și libertatea de gândire și de acțiune politică.

Toate sunt bune în teorie. În practică, treaba se schimbă. Davada ne-o face căsnicia lui Nae Popic, bătrânul elector „din verde”. În fața „vremurilor care i-au întors pe dos și căpușala hainelor”, Nae s'a supus ca un miel, și când a fost vorba să-și felicite consoarta că s'a înscris în listele electorale, i-a finit următoarea cuvântare: „Sifo, Dumnezeu, vremurile și fementistele noastre au vrut cu începere de astăzi să ai și tu... plise politic. Deschide-l la toate întrunirile cum l'am deschis și eu o viață întreagă; deschide-l cât mai tare, și luptă pentru partidul nostru care ne-a crescut și ne-a hrănit, care ne-a băgat băiatul în subă și i-a scăpat pe nepotă-tău de pușcărie. Nu uita că Nae al tău și-a vărsat chiograme de sânge la alătea alegeri, și chelia pe care o are și-o dă-torează în bună parte sacrificiului pârnelilor la care a trebuit să participe pentru „câștarea partidului”.

Coana Sifa, trezită din hipnoza cu care asculta altă dată discursurile conjugale și extraconjugale ale soțului, a răspuns printr'un singur cuvânt, ce e drept, grosolan, dar cuprinzător: zăt!

Nae a simțit cum se năruie perefii deasupra capului și cum îi năvălește sângele spre orbite, vijelios ca în vremurile când „dădea piept” cu adversarii la localul de vot; cum, în urechile în care aude și acum fluerăturile și injurăturile inamicilor se desprinde vocea «stăpânului» — șeful culorii, care-i spune autoritar: Nae te-ai zaharșit! Dacă nici pe nevastă-ta n'o poți convinge pentru partidul nostru, ce mai reprezinți pentru noi?

Nae avu prima dăcepște conjugală. Iși slăpâni revolta cum pulu și, în cuvinte dulci, șerbăluoase, încercă să-și convingă consoarta că, dacă nu-i mai cere să-i fie partizană și să-l ajute în ofensiva electorală, se mulfumește să se declare neutră....

— Cum, nu fie rușine, Nae? ripostă coana Sifa. Nu fi-e rușine să-mi ceri la bătrânețe să fiu de ambele sexe?

Nae se'nveseli de această «confuzie» și după ce explică coanei Sifa, ce'nseamnă în politică „neutralitatea”, stabilă un armistițiu politico-conjugal perpetuu

„Universal-Photo”, Paris

Miss România — d-ra Dona — a pozat celebrului nostru compatriot, pictorul Stoenescu. — Miss România și pictorul Stoenescu părăsind atelierul artistului din rue Auguste Vacquerie

În următoarele condițiuni: În schimbul neutralității, nenea Nae extinde, odată pentru todeauna, celelalte libertăți inăbușite până astăzi. Astfel, coana Sifa va putea purta rochie scurlă, își va putea tunde părul „à la garçon”, va putea folosi rujuri de buze și alte dorinși rămase până astăzi neimplinite.

„Universal-Photo”, Paris

Un grup de candidate la marele concurs de frumusețe ce a avut loc la Paris, pentru alegerea Miss Europei. Candidatele, înainte de alegere; dela stânga la dreapta: alesele Poloniei, Belgiei, Rusiei, Turciei, Ungariei, Olandei și Iugoslaviei

fel de fel

Sus (de la stânga la dreapta): 1. Dülken (Olanda), moară de vânt clădită în 1807, transformată în muzeu de antichități; 2. Pianista precoce, Jaqueline Nourrit, în vârstă de 8 ani, va concerta în curând la Paris; anul trecut mica virtuoză a interpretat în sala „Colonne”, concertul în R minor, de Mozart. Mijloc (stânga): La manevrele din Tregantle (Anglia) s'au făcut exerciții și atacuri cu gaze. Instantaneul nostru reprezintă soldați răniți, transportați de către camarazii lor. Dreapta: Japonezul Takahashi, în costumul-carapace, cu care participă la un match de Hockey pe gheață pe skatingul din Hammersmith (Londra). Jos: Pe hipodromul dela Vincennes, din cauza unei plecări greșite, publicul s'a scandalizat, distrugând și incendiând cabinele de lângă tribune

Montmartre, sau Montparnasse?

Paris — orașul-lumină — își ilustrează și mai mult porecla în timpul nopții. Acest far al civilizației devine far al oceanului nopții, transformând întunerecul într-o policromie scânteietoare. Ziua e învinsă, uitată. Trăiască noaptea!

Magazinele, ca și localurile, au viața lor de noapte. Feeria mercantila rivalizează cu cea artistică. După ora închiderii, după plecarea patronului acasă, magazinul — ca un libert în lipsa stăpânului — de cum coboară noaptea, începe orgia.

Scoate la geam, în văzul indecent al mulțimei, zestrea galantă de mătăsuri și dantele, răstoarnă pe jos stufe scumpe și țesături aurite, aprinde toate lămpile și candelabrele, dezbracă manechinele, cărora le lasă numai o impudică podoabă și cu ferestrele deschise, cu storurile ridicate, pânđește trecătorul ca o curtezană.

Lumina și culoarea îi risipesc oboseala, îi fricționează nervii, îi dușează creierul și astfel, trezit, reanimat, surexcitat, ești clientul sigur al localului de noapte.

Viața de noapte a Parisului este refugiată în Montmartre și inima Montmartre-ului este Place Pigalle.

Până acum câțiva timp Montmartre-ul avea supremația. Place Pigalle și străzile ce dau într'ansa formează cartierul noctambulilor.

Inceputul vieții din Montmartre l-au făcut artiștii. Pe vremuri cafecele din Montmartre adăposteau boema literară și artistică. Aci se întâlneau în jurul supei cu ceapă cele două categorii de clienți: ratații și debutanții. Și unii și alții frondau în republica artelor, iar tradițiile s'au păstrat până azi.

Cu timpul, fostele cenacluri au devenit localuri de atracție pentru curiozitatea facilă a celor ce puteau plăti orice lux, chiar și acela excentric, de a-și oferi o sticlă cu șampanie la tejeheaua care debita numai bere și a înfașura cu o dantelă de mătase umerii plăpânzi ai lui Mimi Pinson.

Și cafecele au devenit cabarete, taverne sau abbaye-uri, bazaruri de voluptate și de senzații.

Dar în partea cealaltă a Parisului a început să se înalțe o altă cetate a nopții, un cartier cu un nume mai sugestiv și mai predestinat: Montparnassul.

Deastădată însă nu se mai lucrează cu tradiții, ci cu capitaluri. Taverna a devenit Palace, colțul a devenit boltă și pianul orhestră. Dincoace, Montmartre-ul rezistă cu moravurile, cu tradițiile, cu pitorescul lui. Să intrăm în cabaretul... Rat Mort, El Garonne, Peroquet, Abbay Têlème, Abbaye Tang, unde voiți.

Incăpere mică și joasă. Câteva mese înșirate în fața unei canapele circulare. La una din mese, orchestra. Clienți: două-trei perechi.

Restul femeii, zestrea localului. Des anciennes et des nouvelles. Intră. La o masă o femeie singură. Părul tăiat, buzele roșii, fața brăzdată. Fumează. Trupul tolănit într-o completă uitare de sine. Picioarele fine, superbe. Privești lung această femeie, asupra căreia viața luxuriantă a lăsat urme revelatoare. Cearcăne vinete sub ochi, rictus lacom al buzelor, degete nervoase, coapse pline și glesne fragile. Pielea albă, cu o impudică strălucire printre dantelele cămășii. Femeia e singură, uitată; totuși nu te bagă în seamă. Privind-o îndelungat, dorința, biciuită de imaginație, te frământă. Te prezinți, îi vorbești, o inviți și atunci te poți împrieteni cu ea. Vocea îi e răgușită, gesturile obosite. Rîși o sărutare galantă a mâinii, care rămâne inertă. Ești dezamăgit și îndurerat. Comanzi o sticlă de șampanie și—pahar peste pahar—renaște. Ochii i se aprind, ca geamurile unei odăi de culcare, răsul o năpădește la fiecare vorbă, corpul se convulsează sub arcul dorinței și desmerdări îndelungate, ațățătoare te mistue. În acel moment ești totul pentru ea.

La masa de alături, puberă și neînfrănată, o alta se oferă în statuă vivanță prietenilor și străinilor, toți prieteni. De acum înainte petrecerea nu mai are nici limită, nici sfârșit.

„La coupole” este localul în vedetă al Montparnass-ului. Sala e vastă, cu lumini orbitoare, lux ostentativ și muzică frenetică. Localul are o scenă, pe care se produc artiștii.

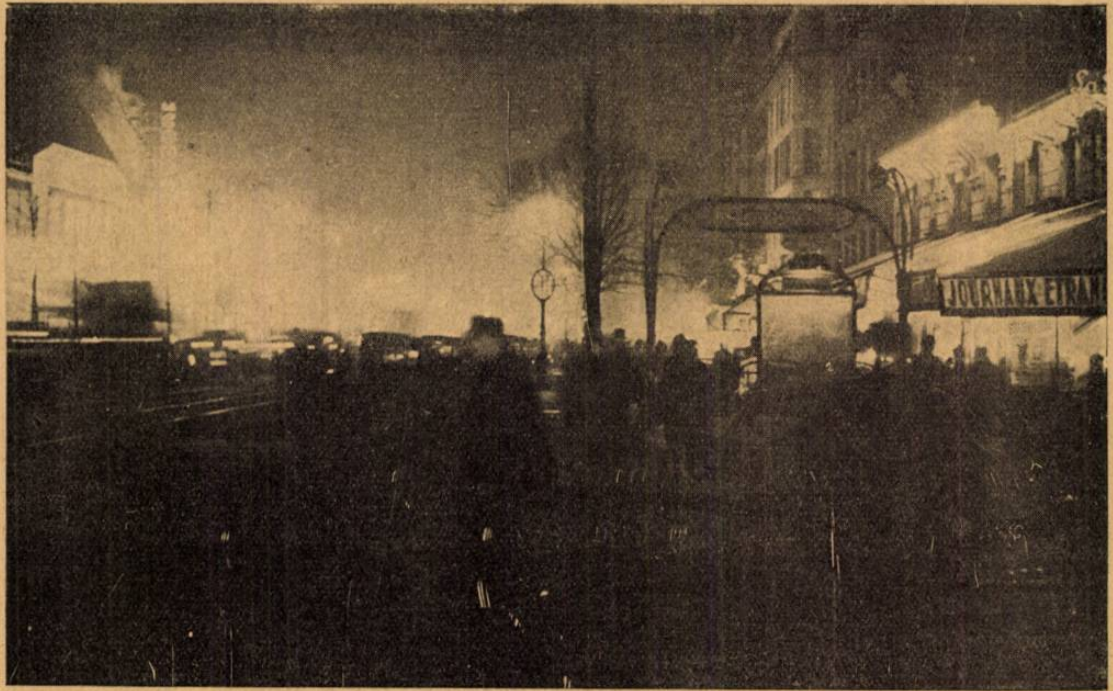
Pentru a disputa întâietatea Montmartre-ul și Montparnass-ul și-au trimis reprezentanții să-și încruciceze penelurile. Pictori din Montparnasse și pictori din Montmartre vor picta, sub ochii spectatorilor, nuduri după modelele în natură.

Femeile se dezbracă și rămân goale pe scenă, ca în atelier. Dar sala freamătă de curiozitate și nerăbdare. Corpurile acelea tinere, ofrandă libertină, ruguri vii ale instinctelor, fac să vibreze a'tfel nervii.

După indicațiile propice ale pictorilor modelele schimbă pozele, accentuând lascivitatea. Lumina scoboară încet, încet. Pe la mese, femeile imită instinctiv gesturile și evoluția celor de pe scenă...

Montmartre, sau Montparnasse?

N. Kirîșescu

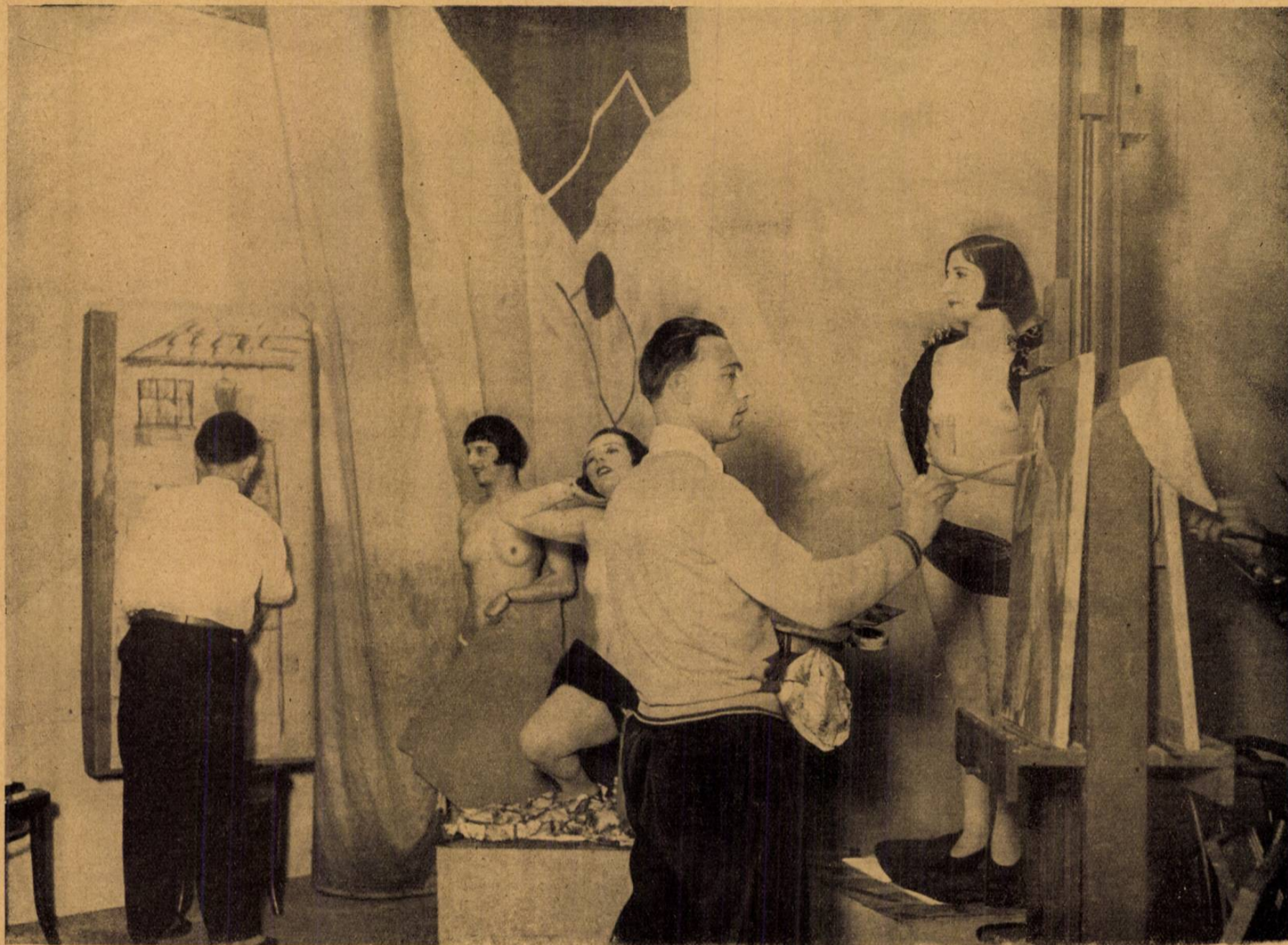
Parisul noaptea. În Montparnasse: Dancinul „La Rotonde”

În Montmartre-Place du Tertre-în „Taverne du Cadet Gascogne”, oamenii petrec...

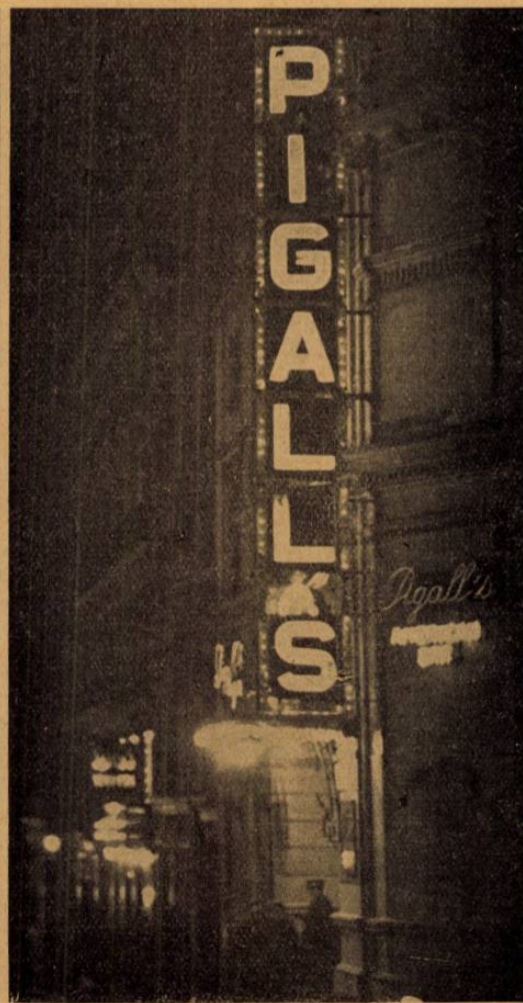
În Montparnasse, în elegantul dancin al cunoscutului local de noapte „La Coupole”

Adevărații artiști sunt în Montmartre, sau în Montparnasse? Pentru a rezolva această chestiune, a avut loc un concurs între pictori, la „Tabarin”. Pictorii s’au slujit de modele „veritabile”. Instantaneul nostru reprezintă o scenă din timpul concursului.

În Montparnasse, într-o seară, în marea sală de dans a Cupolei („La Coupole”). — Flirt, dans și petrecere..

Intrarea vestitului „Pigall's”

„Universal Photo“, Paris
 „Miss România” — d-ra Zoica Dona — cu d-na general Dona, „Miss Polonia” și „Miss Bulgaria”,
 la fereastra trenului de lux Pullmann, în gara Lyon, în momentul plecării la Cannes

MISS ROMÂNIA LA CANNES

Domnișoara Zoica Dona ne scrie din Cannes.

Este încă sub impresia grandioasei primiri din gara Cannes — o primire cu adevărat regească.

„Inchipuiți-vă — scrie d-ra Dona — o mare de capete, cu mii de ochi nerăbdători să vadă „frumusețile europene” cari au participat la Paris la alegerea Miss Europei: mii de ochi cari așteaptă, se aprind și se înflăcărează când trenul debarcă Miss-ele, o lume întreagă de admiratori și admiratoare care se înghesue, aclama, țipă, ovaționează — un entuziasm cum rar am putut vedea.

N-am avut prea mult timp să privim mărețul spectacol al mulțimei care manifesta cu entuziasm pentru „reginele frumuseții” căci zeci și sute de buchete de flori ne acoperiră ca într-o poveste dintr-o mie și una de nopți. Am crezut, la un moment dat, că toate florile din Cannes au venit la gară să ne primească.

M-au îmbrățișat doamne și domnișoare pe care nu le mai văzusem niciodată; unele aveau în ochi lacrimi de bucurie sau de emoție. Le-am împărțit flori — toate câte le aveam în vagonul cu care călătorisem. În cele din urmă le-am împărțit și buchetelul pe care-l aveam la haină. Am rostit și câteva cuvinte de mulțumire. Dar impresionată cum eram nu prea știu bine ce am spus.

Ceeace știu sigur e că mulțimea m'a dus pe sus, ca pe un trofeu, la automobil, unde am rămas blocată timp îndelungat sub ploaia de interminabile ovații.

La Cannes ca și la Paris mi-am dat bine seama de interesul pe care-l poartă marele public Miss-elor și entuziasmul pe care-l aprinde prezenta lor, ori unde s'ar afla.

În special oamenii deprinși să prețuiască frumosul sunt cei dintâi care înflăcărează masele de curioși și de admiratori.

În automobil aștept înștită ca mulțimea să-și micșoreze entuziasmul pe măsură ce admiratorii noștri, valuri-valuri, treceau în revistă automobilele Miss-elor blocate în marea de capete.

O domnișoară cu părul bălai și ochii albaștri ca cerul Mediteranei, îmi spuse, în culmea fericirii:

— Sunt mulțumită că te-am văzut, Miss România! Tu ești sora noastră latină...

Grupul de fete care mă înconjoară îmi spune o sumă de amabilități, mă complimentează în fel și chip și cele mai multe fac reflecții asupra tuturor Miss-elor.

— Am văzut pe Miss Belgia. Este mai frumoasă decât Miss Rusia.

— Și Miss Rusia care e mai frumoasă decât Miss Danemarca.

— Dar nici una nu-i mai frumoasă decât Miss

Reginele frumuseții la bătaia de flori dela Cannes.
 Miss France (dreapta) și Miss Anglia, într-un landou împodobit cu flori

„Universal Photo“, Paris
 „Miss România” — d-ra Zoica Dona — și d-na general Dona, luând un dejun în apartamentul ce le-a fost rezervat în palatul d'Orsay

România! răspunde o fetiță care nu se mai deslipea de automobilul în care mă găseam.

La Cannes!

Îată una din dorințele mele — realizată cu o clipă mai de vreme. Chiar anul acesta intenționam să vin cu părinți mei în această încântătoare localitate!

Frumusețea naturii, grija și priceperea edililor, simțul iubitorilor de frumos au transformat această minunată localitate într-un colț de paradis.

Nu știu cine a avut fericita inspirație să organizeze un concurs al „eleganței și al frumosului”, aci la Cannes, — loc predestinat pentru o asemenea întrecere.

Programul serbărilor era destul de încărcat, dar nu putem refuza organizatorilor nici una din delicatele atențiuni cu care ne onorează.

Recepție la „Clubul nautic” — seara, banchet.

Apoi: bătaie de flori și „concurs de eleganță”.

Bătaia de flori a fost grandioasă, cum numai pe coasta de Azur se poate închipui.

Am asistat, la o veritabilă „bătaie”... de flori din trăsuri și automobile ornate cu mii și mii de flori naturale. — o grandioasă sărbătoare care mi va rămâne neștersă în amintirea frumoaselor zile petrecute la Cannes.

Am legat repede o bună prietenie cu celelalte Miss-e cu care am petrecut de minune la bătaia de flori ca și la celelalte serbări organizate de Comitetul care ne-a invitat.

Un gazetar, care s'a întreținut cu fiecare Miss în parte, asupra impresiilor culese de „reginele frumuseții europene”, precum și a părerii ce o au unele despre altele, a exclamat:

— Curios! Fiecare vorbește elogios despre toate celelalte, par'că n'ar fi rivale...

Una dintre Miss-e răspunde prompt:

— Rivalitatea noastră este cu totul relativă și n'a durat decât o clipă; încolo, suntem prietene și, de sigur, vom rămâne prietene.

Vorbind despre concursul de eleganță, Miss România ne scrie:

„Concursul de eleganță a fost încă o surpriză plăcută pentru noi — Miss-ele — și pentru publicul care a asistat. A fost o interesantă întrecere, în care bineînțeles, a biruit spiritul creator al marilor case de mode și de confecții. Conducătorii acestor case și-au pus la contribuție tot ceea ce arta lor rafinată și nedesmănițită a putut crea mai frumos și mai elegant. Pentru ochii avizi ai doamnelor și domnișoarelor cari urmăresc asemenea întreceri — concursul a fost desigur cel mai impresionant și mai seducător spectacol. Ba, pentru unele, poate, eleganța dobândită cu mijloacele artificiale ale gustului unor artiști încercați în arta îmbrăcăminte, a însemnat mai mult de cât orice alegere de frumusețe fizică!

Concursul a reușit pe deplin, spre satisfacția generală a admiratoarelor noastre și a Comitetului de organizare care și-a dat toată osteneala pentru o cât mai frumoasă reușită.

La reîntoarcerea mea în țară, voi povesti iubitorilor cititori ai „Ilustrației române” și alte amănunte interesante din acest voiaj.”

Ion Tik

UN BAL JAPONEZ IN CAPITALA

Balul „Tinerimi”. — O ceainărie japoneză

Societatea „Tinerimea română” a organizat în seara zilei de 15 Februarie primul său BAL JAPONEZ, în scopul înălțării unei biblioteci.

Balul a fost una din surprizele carnavalului și a stârnit admirația numerosului public care a ținut să încurajeze inițiativa acestei vechi societăți culturale.

Sala de festivități, splendid decorată în stil japonez prin îngrijirea d-nei dr. Ursu, a fost una dintre cele mai reușite amenajări artistice realizate în ultimul timp. Astfel fiecare aranjament al „ceainăriei japoneze”, al bufetului, al calenei, împodobite cu ghir-

fande de flori galbene de sulcăm și de numeroase decoruri — a produs o frumoasă impresie asupra selectei asistente.

Întreaga atmosferă de fast japonez a fost întregită de minunate costume și de nesfârșite dansuri „cu evantai” și „cu umbrelele”, în care au excelat elevele școlii de dans de sub conducerea domnișoarei Leria Niki Cucu.

Balul a fost în același timp și un prilej pentru public de a-și manifesta simpatia față de această veche societate culturală care a realizat o constantă, perseverentă și deopotrivă operă pentru tineretul nostru din tot cuprinsul țării.

Balul „Tinerimi”. — O geishă

Balul „Tinerimi”. — O geishă

Candidatele marelui concurs de frumusețe

MISS BELGIA (d-ra Jenny Van Parys)
Aleasă la Anvers dintre 3500 candidate. Născută la Bruxelles din tată malon și mamă flamandă; este în etate de 18 ani

MISS FRANȚA (d-ra Yvette Labrousse)
23 de ani. Aleasă regina frumuseții la Lyon dintre 500 de candidate

MISS OLANDA (d-ra Rie Van Rest)
24 de ani. Fiică de farmacist. Aleasă la Amsterdam dintre 800 candidate de către juriul ziarului Het Leven

MISS CEHOSLOVACIA (d-ra Milada Dostalova)
20 de ani. Aleasă regină a frumuseții la Praga. Fiica unui cunoscut director de bancă

MISS UNGARIA (d-ra Maria Pappsz)
18 ani. Aleasă la Budapesta de către un juriu de 25 artiști unguri. Fiica unui ofițer de marină

MISS GRECIA (d-ra Alice Diplaracon)
18 ani. Aleasă la Atena de către Sindicatul Presei eline. Fiica unui avocat din Sparta

MISS BULGARIA (d-ra Cunca Ciubanova)
18 ani. Aleasă la Sofia de către juriul revistei Kragosvet

MISS GERMANIA (d-ra Dorit Nity-Kowsky)
18 ani. Aleasă la Berlin. Studentă la școala lui Max Rheinhardt

MISS SPANIA (d-ra Elena Pla)
Aleasă la Madrid în teatrul „Metropolitano”, de către un juriu compus din pictori, sculptori și artiști dramatici

Te de la Paris pentru alegerea „Miss Europei”

MISS IUGOSLAVIA (d-ra Ștefania Drobnjac)
18 ani. Studentă în drept. Se înrudește cu familia
domnitoare sârbă. Fiica unui colonel din Belgrad

MISS AUSTRIA (d-ra Ingeborg von Griebner)
18 ani. Aleasă la Viena de către Neues Wiener
Tagblatt. Fiica unui inginer din Stiria

MISS POLONIA (d-ra Sophie Batycka)
22 de ani. Aleasă la Varșovia din 4860 de can-
didate. Fiica unui mare avocat din Looz

MISS ROMANIA (d-ra Zoica Dona)
21 ani Studentă în drept. Fiica generalului C. Dona.
Aleasă la București de către juriul revistei noastre

MISS RUSIA (d-ra Irina Wentzell)
18 ani. Aleasă la Paris de către un juriu de artiști
ruși. Născută în Caucazia
Fiica fostului guvernator

MISS ENGLITERA (d-ra Marjorie Ross)
18 ani. Născută la Richmond. Aleasă la Lon-
dra de către un juriu compus din femei artiste

MISS DANEMARCA (d-ra Esther Pedersen)
18 ani. Aleasă la Copenhaga de către ziarul „Ber-
linske Tidende”. Funcționară la o societate
de asigurare

MISS IRLANDA (d-ra Vera Curran)
22 de ani. Născută la Belfast. Aleasă la concursul
național organizat de Sunday Pictorial

MISS ITALIA (d-ra Mafalda Mariottino)
18 ani. Aleasă la Roma de către juriul revistei
Vita femminile

D-ra Elvira Godeanu

Foto „Julietta”

ELVIRA GODEANU

Sunt rare femeile a căror apariție să tulbure firmamentul artistic al unei țări, numai prin puterea unei rare, unei extraordinare frumuseți. Elvira Godeanu, divinitate blondă, de o perfecție de linii și un farmec ce nu s'a mai văzut dela apariția celeilalte Elvire, a venit ca o magnifică surpriză, să ne amintească de o lume de grații și minuni, pe care viața cotidiană ne-o ascunsese sub proză și meschin.

A venit să ne amintească de o mie de imagini divine din trecut, de basso-reliefulurile egiptene, cu femei fine, de o linie ideală, încremenite într'o poză de dans hieraldic; de statuetele de Tanagra cu eleganța trupurilor svelte, pe care înfloresc sânii ca doi boboci de nufăr; de Renaștere cu madonele virginale de o gingașă feminitate, de Raphael pictorul perfecțiilor definitive, sau de Carlo Dolci care a iubit figurile giugașe și puerile...

Dar ce nu poate sugera o frumusețe ca a Elvirei Godeanu? O vezi în castelana din Evul Mediu, cu rochie țesută în crini de argint, cu văluri lungi pe cap, cu mâinile împreunate pentru o lungă rugăciune; sau în marchiză cu perucă albă, jupe cu falduri imense, talia zdrobită de corset și umerii goi... Sau — imperială doamnă dela curtea lui Napoleon — o vezi în lungi brocarturi cu flori de aur, diademă de briliante și smaragde, coliere de pietre grele și mănuși lungi până la subțioară.

Dar ce nu-ți poate aminti frumusețea Elvire?

O doamnă în malacov, cu multă mătase și multă dantelă în jurul gambelor ei fine, sau, — ceea ce este azi, — o delicioasă femeie modernă, cu jupe scurte sau lungi, cu micuță pălărie de fetru ce strânge căpșorul ei gingaș...

Nu știu încă dacă Elvira Godeanu va face o mare carieră de teatru; e atât de frumoasă, în cât sunt dispusă să-i acord un credit nelimitat... N'am putut să-mi dau seama nici măcar dacă are talent, căci farmecul ei mi-a luat ochii — cum cred că ia pe ai spectatorilor.

Știu doară că oricât de puțin suflet ar locni în

pieptul ei sculptural, ea va fi totdeauna un ornament de o formă unică pentru orice spectacol. Va fi o imagine de artă cum sunt puține.

Dacă gura ei n'ar ascunde perlele unice ale dinților, dacă zâmbetul n'ar face-o atât de frumoasă și răsul atât de ispititoare, aș spune, chiar parodiind pe Baudelaire:

— Sois belle et tais-toi...

Căci ce are nevoie să vorbească o femeie a cărei singură apariție te umple de bucurie, o femeie ale cărei gesturi biciuiesc nervii cu miile de sfârcuri ale dorinței, o femeie luminoasă și decorativă ce este prin simpla ei prezență un personaj de primul plan?

Dar știu că Elvira Godeanu are o delicată sensibilitate și o caldă emoție pe scenă și că — cu timpul — în această galatee marmoreană, se va trezi un temperament și un suflet.

Și atunci, când va fi complet desprinsă din marmora creației sale, noi, publicul, vom fi în mii de exemplare, fericitul Polyphem căruia îi vor reveni de drept toate emoțiile, toate cântările și farmecele acestei incomparabile femei.

Până atunci, ne mulțumim s'o admirăm cu toată puterea.

Lucrezia Kar.

OPERAȚIE ÎN MIJLOCUL STRAZII

Acum câteva zile, comerciantul Henry Brooks, în vârstă de 76 ani, a fost călcat atât de rău de un vehicul, pe străzile orașului Bristol, încât un medic, chemat la fața locului, și-a declinat orice răspundere pentru cazul când victima va fi transportată la spital. În câteva minute, s'a instalat o masă de operație pe stradă și Brooks a fost operat la mână și picior sub cerul liber.

De oarece accidentul s'a întâmplat într'una din cele mai frecventate străzi ale orașului, a fost nevoie să se întrerupă circulația, chemându-se, în scopul acesta 75 polițiști la fața locului, spre a lua măsurile de ordine, necesare.

UN DUCE RISIPITOR

Catastrofa financiară a fostului duce Ernst Bernhard de Sachsen-Altenburg pare a fi desăvârșită. La 21 Martie se va vinde prin licitație la Kabla, în Turingia, un domeniu, constând din 164.655 hectare de pădure, aparținând ducelui. Se știa de mult că ducele este dator vânzând și-și ipotecase acest domeniu. Ducele obținuse, în ultimii ani, dela stat, conform legii pentru despăgubirea caselor domnitoare, 5,2 milioane mărci în numerar și alte 4,8 milioane mărci în hârtie de valoare, creanțe ipotecare, etc. Aceste 10 milioane le-a cheltuit în scurt timp. Se spune că el a cheltuit, într'un timp relativ scurt, peste 20 milioane mărci.

MICILE BENEFICII ALE GLORIEI

Au fost odată trei stele, trei stele frumoase, care, în aceeaș săptămână, au produs o înfricoșătoare emoție admiratorilor lor.

Sally Blanc, care (mai e nevoie s'o spunem?) posedă o frumoasă, vastă și strălucitoare mașină, luă un viraj atât de brusc, încât fu pe punctul de a capota; ea măsură dintr'o privire dezastrul ce s'ar fi putut produce și leșină, în modul cel mai grațios posibil.

Din fericire, nu avu loc decât o învălmășeală, o mică ovațiune și multe flori.

— Dolores del Rio, pe când turna un film cu Vera Lewis, primi o lovitură puternică, în plin obraz, în timpul unei scene mai aprinse. Brățara Verei se desfăcu accidental și lovi pe Dolores. Totul se petrecu în mai puțin timp decât trebuie pentru a o spune, și o șgârietură marcă gâtul alb al lui Miss R'o. După care... alți amiratori, altă ovațiune, alte flori...

— În sfârșit Clara Bow, plecată într'o excursie în munți, se întoarse pe o targă. Sărise, și își scrântise piciorul.

Dar, a doua zi, era din nou surâzătoare; își primi admiratorii, o mică ovațiune, etc., etc...

Meseria de stea comportă multe riscuri; aceea de admirator, numai unul singur.

CAINI CU DINȚI DE AUR

Un cunoscut dentist din Stockholm s'a specializat în tratamentul dentistic al câinilor. El le pune dinți de aur și chiar danturi complete. Câinii ar suferi mult mai mult decât se crede, de dureri de dinți.

Printre pacienții acestui dentist, este și un câine ciobănesc, anume Spey, care a fost căutat, până acum, în mai multe rânduri, de dentist.

El s'a obișnuit atât de bine, încât se așează singur pe scaunul de operație. După aceea se face o injecție de morfină și câinele adoarme. Dentistul pune, apoi, mâna pe mașina de găurit și tratează pe câine, care se trezește cu o plombă.

D-ra Godeanu în intimitate

ASOCIAȚIUNEA
SIBIIU

CINEMA

Cum se fabrică o vedetă

Este cu totul greșit să credeți că vedetele apar la Hollywood ca o urmare logică a unor calități excepționale.

Aceasta se întâmplă acum zece-cincisprezece ani; vedeta se crea ea însăși prin muncă îndelungată. Timpurile acelea, însă, au trecut. Succesul a fost organizat, gloria disciplinată și s'a domesticit, în mod savant, admirația mulțimii.

Astăzi o vedetă se fabrică întocmai ca un aparat de radio sau o cutie de conserve. Nici nu se mai profită de gloria obținută în alte părți; ea este creată cu totul.

Stelele cari vor fi celebre mâine, care vor ace să viseze liceenii și senatorii, dactilografele și cucoanele mai trecute, sunt puse în lucru de pe acum, în liniștea studiourilor vorbitoare.

Se cunosc numele lor. Am putea chiar să vi le desvăluim. Dar nimeni nu le-ar da atenție. Opinia publică va începe să se intereseze de ele, în ziua în care marele șef al firmei care le pregătește cariera, va socoti de cuviință.

Îată cum se fabrică o vedetă:

Se ia o fată sau un băiat, tineri, cu totul necunoscuți publicului, și posedând, dacă este posibil, câteva calități pentru cinematograf.

Este pus să învețe meseria încet, cu un salariu foarte mic. Apoi începe să joace. Nu e rău. E mai bine. E bine. E foarte bine. Acum, ar putea fi lansat. Se mai așteaptă încă. Dece? Pentru simplul motiv că vedeta, al cărui loc îl va ocupa noul fabricat, nu este încă cu totul uzată.

Serviciile competente — cassa, adică — declară că ea declină, că marile ei succese au trecut, și că mai poate aduce atâtea milioane de dolari.

Se mai face un ultim film cu ea.

Rețetele sunt și mai reduse. S'a sfârșit. Gl'ria inutilă este sacrificată.

Se va lansa o nouă glorie, o glorie profitabilă, o glorie proaspătă. Articole de jurnal, glume de studio, fotografii, indiscrețiuni voite, scandaluri calculate; nu se cruță nimic. Toate organele publicității sunt puse în acțiune. Radiofonia proclamă în fiecare seară, în cele cinci părți ale globului, că n'a existat niciodată, un nas cârn, comparabil cu al lui Miss Star și că picioarele lui Miss Joan sunt lucrul cel mai frumos ce s'a văzut dela crearea Universului.

Mii de oameni trăesc din această publicitate, care luminează cerul cu zeci de nume strălucitoare. Toată lumea vorbește de noua vedetă; penițele plătite scriu despre ea; toți ochii văd fața ei pe ecranele internaționale. Nu trebuie mai mult. Îată gloria, gloria care plătește.

Dar într'o zi, ea nu va mai plăti. Steaua, extenuată, va începe să decadă. Atunci, se va încerca să se menție interesul public prin o nouă publicitate. Dacă nici aceasta nu reușește, dacă rețetele continuă să scadă, vedeta va fi concediată, ca orice simplu figurant.

Ce vreți, altă glorie așteaptă să apară!

Așa se fabrică o vedetă la Hollywood.

În fața atotputerniciei companiilor producătoare, publicul se înclină și aplaudă cu entuziasm stelele pe care acestea i le oferă.

Dar să fim drepti! Companiile sunt atotputernice? Se poate. Dar tot mulțimea anonimă este aceea care își impune favoriții. Dacă vedeta, creată cu atâta trudă, nu este agreată de public, marea casă nu are altceva de făcut, decât să o înlocuiască. Și dacă nici a doua nu va avea succes, a treia va urma. Până când mulțimea capricioasă își va fixa idolul.

Gloria celui mai mare star nu ține mai mult de doi-trei ani. Apoi, Hollywood-ul va trebui să prezinte ultimele modele.

Și așa, până când jucăria începe să plictisească. Atunci, steaua nu se mai mulțumește să apară pe ecran și să suradă. Ea începe să vorbească. Câteva cuvinte, cari costă Hollywood-ul câteva sute de milioane. Dar sacrificiul trebuie făcut. Și nu va fi singurul...

Cât de greu se fabrică o vedetă!

CIMPANZEUL LUI JOHN MAC BROWN

Johnny Mac Brown este un june-prim foarte simpatic, care iubește mult nimatele.

Marion Davies și William Haines, într'o scenă din filmul „Show People”

De curând, a adoptat un mic cimpanzeu, cu numele de Ted.

Acesta nu-și părăsește stăpânul nici când acesta joacă în studio, și, pe când Johnny turnează, Ted se răstăță pe pernele din loja artiștilor.

— Îmi face câteodată stricăciuni prin farduri, spune John Mac Brown, dar este atât de drăguț, încât nu mă îndur să-l cert. De altfel, îl dressez în fiecare zi și cred că voi face din el o vedetă a ecranului. De pe acum știe să fumeze, să-și aprindă singur țigara, să pozeze în fața oglinzii și să-mi imite gesturile.

Foto Metro-Goldwyn

Ramon Novaro, pe care talentul și frumusețea fizică l-au făcut celebru

ȘTIRI.

Joan Crawford, frumoasa stea americană, a început un nou film, care poartă armoniosul nume: «Montana». Joan interpretează aci rolul unei fete îndrăgostite și romantice, cu totul în contrast cu celelalte tipuri create de ea până în prezent.

John Mac Brown, cu care a mai jucat în «Our modern maidens», îi va fi partener. Acțiunea se petrece în Far West.

Anita Page este steaua lui «Broadway Melody». Filmul constituie unul din cele mai mari succese ale cinematografilei, cunoscute până în prezent.

Janet Gaynor, una din cele mai celebre artiste de peste ocean, dar puțin cunoscută la noi, a terminat de curând ultimul ei film, făcut cu Charles Farrell: «Sunny side up».

Foto Metro-Goldwyn Dorothy Janes—noua stea dela Hollywood

FEMEIA BIZANTINĂ

Curtea d'n Bizanț, capitala Imperiului din Orient ne înmărmurește și astăzi prin luxul nemaipomenit, prin ceremonialul fastuos, prin conflictul între vechea civilizație și barbaria amenințătoare, care începea să cucerească tot mai mult teren, prin amestecarea unui păgânism feroce cu un creștinism fervent, prin misterioasele tragedii ce înfiorau palatele.

În această ciudată atmosferă se mișca femeia din Bizanț, femeia a cărei mică ocupație era să apară împodobită ca un idol, stârnind admirația bărbaților și invidia semenelor.

O bizantină schimba zilnic patru-cinci toalete, una mai bogată și mai luxoașă decât alta.

Peste o cămașă subțire de mătase, punea o tunică de o ștofă foarte fină, ce o acoperea întreagă și peste care punea o alta și mai fină, brodată și împodobită cu franjuri de aur. Aceasta era toaleta de interior cu care eleganta din Bizanț își primea prietenile ce veneau s'o viziteze dimineața pentru a-și comunica noutățile zilei, care erau cam de felul acesta :

Ce face Bazilica ? Pe cine mai iubește ? Ce aventură nouă are Bazileul ? Ce serbări se vor mai da ? Ce damă nobilă s'a mai călugărit ? Cărui general i s'a mai scos ochii ? Ce funcționar a mai fost tuns și exilat ? Ce mărfuri și blănuri au mai sosit din Orientul depărtat sau din mândra Veneție ?

Dar fiind recepție la palat, eleganta trebuie să se grăbească cu toaleta : cameristele o freacă cu parfumuri orientale și apoi o îmbracă cu magnifica mantie de ceremonie, ce acopere o tunică extrem de fină, brodată numai cu aur și pietre prețioase. Ștofa este țesută în aur și mătase și e de un preț formidabil. Fondul e de aur și argint, reliefându-se pe el animale mari heraldice : lei, grifoni, vulturi, păuni, lucrați în culori foarte vii.

O bordură greacă, eclatantă, reliefează totul. O enormă paftă de aur emalat fixează mantia pe umăr. Dacă este de primul rang nobil, poartă în jurul taliei o centură strălucitoare de nestimate cu franjuri grele de aur. Părul, vopsit roșu, e prins într-o plasă de aur ; pe frunte poartă o diademă numai de aur și pietre prețioase, d'n care coboară în părți, peste urechi și umeri, uriașe pandeloce de aur. Brațele goale sunt împodobite cu brățări grease de aur ; la gât un colier gros și în picioare sandale albe, brodate cu aur, care completează această toaletă de ceremonie, cu care, eșind în stradă, unde o aștepta litiera, strălucea ca un astru.

Și astfel împodobite, femeile noble asistau în spatele Bazilicii la toate serbările oficiale, care erau fără număr. Așa apăreau în tribunele înalte ale bisericilor, în lojile circurilor ; așa figurau la triumfuri, la procesiuni, cărora pr'n luxul lor le dădeau un fast deosebit ; așa vedeau, fără nici o remușcare, prosternându-se, orbit de atâta strălucire, poporul ce zăcea în mizerie.

Întoarsă acasă, își schimba toaleta cu alta tot atât de elegantă, dar mai suplă, mai comodă și, acoperită pe față cu un văl gros, se urca în trăsură în crustată cu argint și ivoariu, între perne de mătase, trăsură trasă de doi cai iuți din Arabia, și se ducea să asiste la defilarea funcționarilor și militarilor ce eșeau dela audiențele suveranului. Trecută și această defilare, unde aproape fiecare își vedea pe alesul inimii sale, mondena bizantină se ducea la debarcader unde o aștepta un elegant caic, care plimbându-o pe *Cornul de Aur* o îmbie la vise de iubire, căci altele nu poate avea.

Chestiunile de ordin intelectual nu o preocupă ; biblioteca sa se compune din cărți de rugăciune și viața sfinților.

Sătulă de plimbare, intră în biserică la modă, unde, surprinsă de pietate, sărută icoanele și apoi se oprește la o amicică, ce are recepție — numai de femei, căci așa era obiceiul. Aci, plimbându-se printre tufe de flori, sau sorbind răcoritoare, discută cu aprindere noutățile modci, și cu vocea joasă desvăluie intrigile ce domneau atotputernice în acea societate aleasă.

Întoarsă din nou acasă, ia masa în fugă, cu soțul său, — dacă e prezent, — și apoi, schimbând o nouă toaletă, pleacă la palat unde este o nouă recepție.

Plecată cu alai, cu torțe, se întâmpla adesea ca să se întoarcă din drum aflând că Bazileul a fost asasinat ; se întorcea acasă cu regretul că a pierdut o petrecere, dar această moarte bruscă nu putea să-i turbure somnul.

Așa era sufletul femeii din acea vreme, dacă putem zice că avea suflet. După ce asista plină de pietate la o predică în care se propovăduia iubirea aproapei, asista cu interes și curiozitate la scoaterea ochilor unui general, sau la altă barbarie, fără să facă nici un fel de asociație între predică și acțiune.

Și astfel treceau zilele cu gândul numai la toalete și petreceri. Copiii erau dați în grija școlilor. Soții nu contau : viața conjugală propriu zisă nu exista, căci bărbații erau mai mult lipsă de acasă, în exil, în campanii de războaie. Femeia se împodobește ca un idol și dacă idolului i se prosterna ca selav un adorator, era greu să nu-l remarece, neavând altceva de făcut. Trăia îmbrăcată în fire de aur, însă inconjurate în fire de intrigă din care nu reușea totdeauna să scape.

Aura Sachelarie

„Miss Daemarca”, una din câștigătoare la concursurile de eleganță, ce s'au ținut la Cannes, în urma alegerii Miss Europei

„Miss Italia”, una din câștigătoare la concursurile de eleganță, ce s'au ținut la Cannes, în urma alegerii Miss Europei

DIAMANTELE

Producția mondială a diamantelor a scăzut foarte mult în timpul războiului mondial și în anii cari l-au urmat. Dela 6.795.000 carate cât era în 1915, a scăzut la 5.282.000 în 1925 și s'a urcat apoi la 5.965.000 în 1924 ; 4.467.000 în 1925 și 5.597.000 în 1926. Principalele țări producătoare de diamante sunt Africa de Sud și Congo-belgian.

Statele Unite cumpără aproape trei sferturi din diamantele tăiate, produse în toată lumea, pentru o valoare (în 1926) de 51 milioane dolari, exceptând diamantele brute sau industriale, a căror valoare trece de 15 milioane dolari.

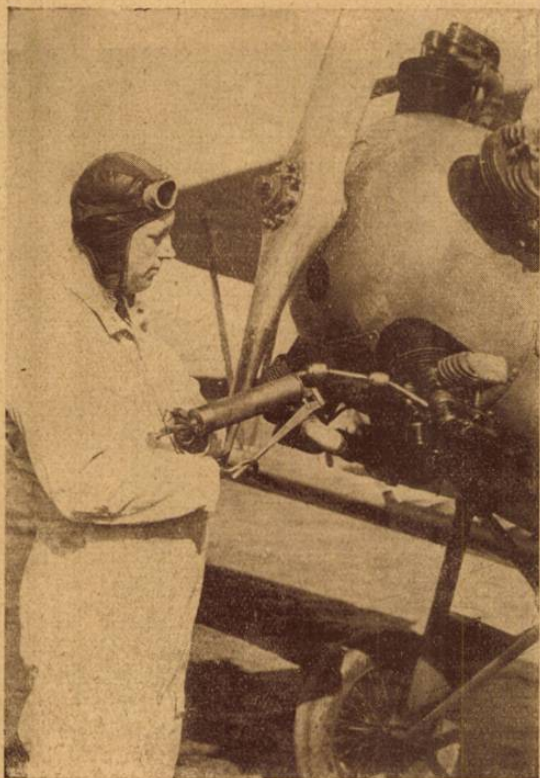
Firmele mari sunt grupate într'un sindicat cu sediul la Londra. Dar, un fapt nou s'a produs de cinci ani încoace : dezvoltarea subită și neașteptată a producției diamantelor aluvionare, furnizate de căutătorii izolați și societățile mici. Această producțiune nu se ridică de cât la 25.900 carate în 1925, dar ajunsese la 800.000 carate în 1926 și se apreciază că a furnizat, în primele cinci luni ale anului 1927, nu mai puțin de 1.500.000 carate, de o valoare care trece de 6½ milioane lire sterline.

DOCTORUL

EMANOIL DORNA

MEDIC DE SPITAL
BOLI INTERNE ȘI GENITO-URINARE

CALEA DUDEȘTI No. 2
Consultațiuni dela 3-8

Charles Mc. Donagel, mutilat englez în războiul mondial. Deși și-a pierdut brațele, continuă totuși să-și exercite îndelelnicirea de aviator

CRONICA ȘTIINȚIFICĂ

MINUNILE ȘTIINȚEI

Energia electrică extrasă din razele solare. — Acumulator de lumină, sau mașină solară?

Problema captivantă de a se găsi metoda, prin care să se poată transforma în forță motrice, energia produsă de razele solare, preocupă de mult timp pe savanții din toate țările. Chestiunea aceasta dă mult de lucru tehnicienilor, însă promite o răsplată nemăsurată fericitului care va reuși să rezolve această enigmă.

Până acum, s'au făcut vre'o cinci sute propuneri, pentru cum s'ar putea transforma energia solară în forță motrice. Numai foarte puține din aceste propuneri au fost experimentate; nici una n'a corespuns, însă, așteptărilor.

Printre cei ale căror cercetări au fost puse în practică este și chimistul Germain Winter. El și-a ales, în acest scop, o soluție (clorid de mercur sau clorură de fer), asupra căreia se produce o reacțiune chimică sub influența razelor solare. Noile corpuri chimice obținute pe această cale se retransformă în corpurile inițiale, dacă sunt puse la întuneric și energia razelor solare care au produs reacțiunea rămâne liberă sub forma unui slab curent electric.

Se realizează, astfel, minunea transformării luminii solare în curent electric.

Americanul F. Wood a încercat, acum câteva luni, să pue în practică acest principiu și să construiască, pentru aceasta, un acumulator de lumină, care să poată capta lumina solară, întocmai cum se captează electricitatea cu ajutorul acumulatorilor de nichel.

Încercările făcute de atunci nu pare însă să întărească speranța, că se va putea capta lumina solară, nici că se vor putea construi acumulatori de lumină ireproșabile din punct de vedere tehnic. Dările de seamă ale experiențelor făcute de Wood în această direcție nu ne îndreptătesc un asemenea optimism. În orice caz, acumulatorul fotografic de lumină va rămâne încă mult timp o simplă experiență de laborator, un vis al tehnicii.

Este, totuși, un al doilea procedeu, mai bine cunoscut pentru rezolvarea acestei probleme. Este vorba de motorul solar.

Principiul de bază al tuturor acestor proiecte este tot atât de simplu pe cât este de grea și complicată aplicarea lui; energia calorică a soarelui este întrebuințată la producerea vaporilor, cari pun în mișcare o turbină; un generator de curent transformă apoi energia astfel obținută, în electricitate.

S'au și construit motoare solare în baza acestui principiu. Cel mai frumos și mai bun aparat în genul acesta, funcționează nu departe de Cairo. Mașina este arătată turiștilor cari pot vedea cu ochii lor cum razele soarelui pun în mișcare niște roți. Fără îndoială că este ceva frumos și impresionant, dar și făuritorii acestui motor solar nu prea pot să fie încântați de el, deoarece funcționarea mașinii costă tot atât ca lucrul produs de ei. Cu toate că în regiunea aceasta tropicală căldura stă la dispoziție în cantitate nelimitată, exploatarea energiei este foarte redusă.

Mașina este făcută după planurile inginerului german Schumann. Prin întrebuințarea a numeroase oglinzi, căldura solară este aruncată într'un sistem de căldări cu aburi. Ideea a mai fost prevăzută de americanul Erierson și de francezul Augustin Mochet, adevăratul inventator al motorului solar.

Un progres însemnat în acest domeniu îl face proiectul fizicianului american Goddard, dela institutul smithsonian. Acest proiect are toate șansele să fie realizat și să ducă la construirea unui motor solar desăvârșit. Bine înțeles că nici planul acesta nu poate fi realizat fără ajutorul oglinzilor concave.

Suprafața oglinzii concave, compusă din nenumărate oglinzi mici, strânge razele în focar, dedesubtul căruia este o mică căldare de sticlă de cuarț.

Acest material are enormul avantaj că lasă să treacă razele soarelui. Căldura astfel concentrată, încălzește apa și produce aburi. Apa este amestecată și cu mercur, pentru ca transformarea ei în aburi să se facă mai repede. Energia captată este transformată în electricitate, cu ajutorul unui generator.

Proiectul lui Goddard a suferit acum o mulțime de modificări, care au fost examinate la institutul smithsonian.

Este de văzut, acum, dacă motorul solar, care era considerat ca o utopie, va deveni o realitate.

O piatră căzută din lună, pe pământ

În colecția Academiei franceze de științe, se află o piatră de mărimea unui pumn, trimisă spre examinare din centrul Australiei. Ca exterior, piatra aceasta prezintă nimic deosebit.

Nici analiza chimică a ei n'a dat vre'un rezultat extraordinar. Și cu toate acestea, piatra aceasta atrage de mult timp atenția geologilor și mineralogilor, de oarece proprietățile și compoziția ei diferă complet de ale tuturor pietrelor de pe suprafața globului.

Mineralogul parizian Lacroix a spus că este de părere că această piatră este un meteorit, însă ipoteza aceasta s'a arătat ca neprobabilă. Compoziția meteoritilor este în deajuns de cunoscută.

S'a spus atunci că piatra poate să fie un fulgurit — așa sunt numite de știință pietrele produse de fulgerele căzute în nisip. Analiza chimică a îndepărtat și această supoziție, căci piatra curioasă n'a arătat nici o asemănare cu fulguritul.

S'au pus de atunci vre'o zece ipoteze diferite, cari toate au fost combătute. Piatra curioasă a devenit obiectul de discuție al mai multor învățați. Ultima și cea mai fantastică ipoteză susține că piatra aceasta n'ar fi de origine terestră, ci ar fi un selenit căzut din lună.

Acum câteva zile, piatra a fost examinată în institutul optic din Paris și s'a constatat că polarizarea pietrei în contact cu razele soarelui corespunde exact celei a pietrelor din lună. Chestiunea aceasta merită să fie explicată.

Razele solare cari cad pe suprafața lunii și ajung de acolo la noi, sunt reflectate de pe suprafața lunii pe pământ, reflectare care provoacă o anumită modificare a undelor eterice.

Această modificare este înregistrată de aparatele optice și se numește polarizare.

Polarizarea diferă după suprafața care reflectează razele și după compoziția acestei suprafețe.

Or, se constată că piatra misterioasă, de care vorbim, prezintă aceeași polarizare ca pietrele din lună.

Bine înțeles, că nici în modul acesta enigma nu este rezolvată, căci nu se poate explica cum ar putea să cadă o piatră din lună pe pământ.

Astronomii din veacurile trecute n'ar fi avut nevoie să-și bată capul în această direcție, căci ei credeau în existența vulcanilor în lună, cari aruncau din când în când pietre pe pământ.

De oarece știința modernă neagă existența acestor vulcani, ea nu poate să dea, deocamdată, explicație plauzibilă „selenitului” pe pământ.

OMUL CU CREERUL DE RADIUM

Profesorul William Mactavish, dela universitatea din New-York, a construit un nou om-mașină.

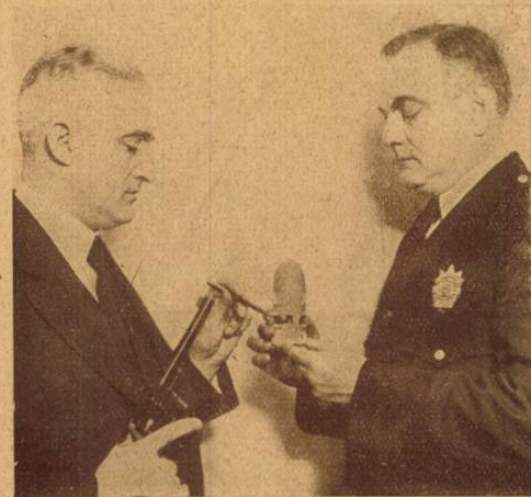
Omul acesta mașină are creerul de radium și produce „lumină rece”, putând să precizeze

greutatea aurului din diferite aliaje. Pentru aceasta se întrebuința până acum un procedeu chimic foarte complicat.

Omul-mașină mai are ochi electrici cari sunt de 150 ori mai sensibili decât ochiul omenesc în deosebirea culorilor.

CEL MAI MARE ZIAR DIN LUME

Cel mai mare ziar din lume, având formatul de 2x5 metri, este „Gaceta”, publicat de ministerul de instrucție mexican. Este tipărit cu litere foarte mari, căci nu se citește numai obișnuit, ci este lipit pe pereți, în toată țara, spre a fi, astfel, hrană intelectuală populației mexicane din cele mai depărtate colțuri ale țării. Guvernul mexican vrea să desvolte, în modul acesta, în rândurile populației, gustul de a citi și să-i dea explicații folositoare, spre binele său și al țării.

La New-York funcționează o școală superioară de detectivi. Profesorul explică urmele revelatoare pe un glont?

ALT RECORD LA PIAN

Din Zagreb se anunță că zilele trecute cunoscutul pianist Ledofszky, care a bătut recordul în cântul la pian, a reușit să-și bată recordul său de 82 ore, cântând 85 ore în continuu la pian. Ledofszky va pleca în America și vrea să bată acolo și acest al doilea record. El are intenția să cânte, fără întrerupere, 100 ore la pian.

MAINI PREȚIOASE

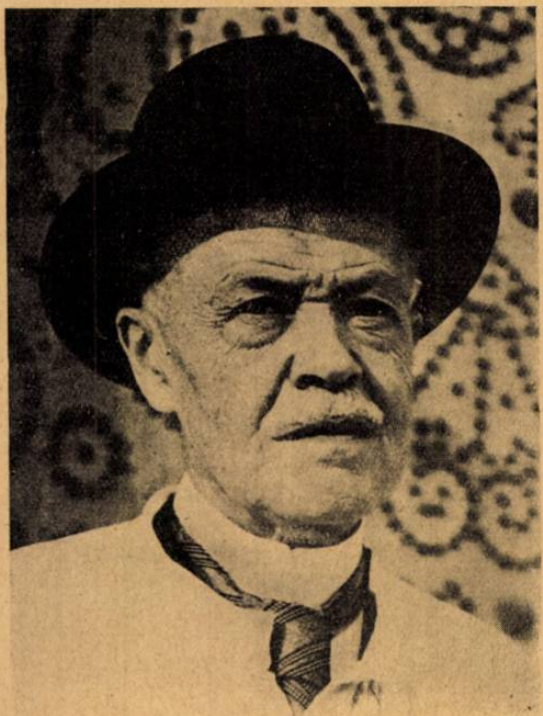
Un frizer parizian și-a asigurat mâinile pentru suma de un milion franci.

Faptul pare fantastic, dar acest frizer este atât de îndemânatic, în cât poate să aranjeze o frizură la fiecare 15 minute și câștigă, astfel, foarte mulți bani. Trebuie să se admită, așa dar, replica lui că dacă n'ar putea lucra cu mâinile măcar o zi, și tot ar avea o pagubă materială destul de însemnată. Din acest punct de vedere este și explicabilă asigurarea mâinilor sale pe o sumă atât de mare.

Mussolini primește pe partizanii săi — foștele căpetenii ale milițiilor fasciste, — în sala de festivități a palatului „Venezia”

CRONICA MEDICALĂ

Un nou vaccin contra ciumei pulmonare. Medicii Charles Nicolle, Paul Durant și Ernest Conseil au făcut o descoperire importantă în Tunis și anume, un vaccin împotriva ciumei pulmonare. După procedeul acestor savanți, vaccinarea se face pe cale respiratorie, adică prin pulverizarea vaccinului anticiumos în fața gurii bolnavilor atinși de această boală. Instantaneul nostru îl reprezintă pe dr. Charles Nicolle

DESPRE ALCOOL ȘI ALCOOLISM

IV

Am văzut în cronicile precedente cât de răspândit este alcoolismul și la ce turburări grave dă el său bău otrava.

Dar alcoolul nu este o otrăvă numai pentru individ, ci și pentru descendenții săi. Cu deosebire tragice, din acest punct de vedere, sunt consecințele sale atunci când individul procrează în stare de beție. Trei sunt tarele susceptibile de a apare la un moment oarecare la descendenții alcoolicii: gustul pentru alcool, turburări cerebrale și criminalitatea. Ceva mai mult, tara alcoolică poate cruța pe membri primei generații și să apară numai la una din generațiile următoare. În ce privește influența alcoolismului ascendenților asupra criminalității descendenților, se citează următoarea extrem de interesantă genealogie: Femeia Ana Jucke, născută în 1740, mai trăia încă după anul 1800. Era o bețivă, o hoată, o vagabondă. În 1874 se găseau în închisori șase din descendenții săi. S'au putut identifica ca fiind descendenții săi direcți 854 indivizi și s'au descoperit cu siguranță condițiile de existență a 709 din aceștia. Printre ei se numărau: 106 copii nelegitimi, 181 prostituate, 142 cerșetori, 64 pensionari

UMORISTICE

Sinceritate...

Gazda (arătând biblioteca). — Să nu împrumuți niciodată cărți; privește, tot ce vezi aci, sunt cărți împrumutate.

ai caselor de caritate și 76 răufăcători (din care 7 ucigași). Răufăcătorii au petrecut 116 ani în închisoare. Ei au fost întreținuți timp de 754 ani de caritatea publică. La a cincea generație, aproape toate femeile erau prostituate, iar bărbații criminali.

Alcoolul, mai ales dacă este consumat în cantitate mai mare, constituie o otrăvă puternică pentru sistemul nervos și mai ales pentru creier. Se știe azi că alcoolul este dus de sânge la creier pe care îl excită puternic și aportul repetat mereu al toxicului întreține această stare morbidă. Făcându-se cercetări amănunțite, s'a stabilit că după un exces de băuturi alcoolice, se găsește în creier până la 5 gr. 50 de alcool. Înțelegem ușor că o cantitate atât de însemnată de toxic, repetată la intervale scurte, cum se întâmplă la alcoolicii inveterați, dă naștere la cele mai grave turburări. Și partea cea mai tristă o constituie faptul că odată patima beției înrădăcinată într'un individ, zadarnice sunt toate eforturile sale pentru a se dezbara de nărav. Lucrul este de altfel cunoscut de toată lumea. Epigramatistul latin Marțial ne-a lăsat în această privință un tablou care merită citat: „Fryx, curajosul bețivan, pierduse un ochi și celalt i se scurgea. Heras, medicul său îi dădu următoarea povață: Dacă continui să bei, vei deveni orb; fereste-te de vin. Fryx surise și răspunse: Atunci, adio ochiule!

Și, pe loc, ceru să i se aducă niște pahare mici de tot, însă în număr mare. Fryx bău v'nul, iar ochiul său bău otrăvă.

Alcoolismul nu numai că dă naștere la o mulțime de boli extrem de grave ale ficatului, ale inimii, ale rinichilor, ale arterelor și mai ales ale sistemului nervos, dar constituie o condiție extrem de favorabilă pentru dezvoltarea ori-cărei alte boli, de ori-ce natură ar fi ea. Cu deosebire rele sunt efectele sale la persoanele sifilitice. La alcoolici, sifilisul capătă o virulență deosebită. Reuniunea sifilisului cu alcoolul duce foarte adesea ori la tabes și la paralizie generală. În general trebuie însă să recunoaștem că gravitatea consecințelor alcoolului depinde cel mai adesea în mare parte de gradul toleranței individuale. Din această cauză la unii indivizi turburările fizice sau cerebrale apar încet, pe când la altele ele apar foarte repede. Rezistența prelungită a indivizilor cu deosebire refractari la alcool pare a fi favorizată de somnul consecutiv absorbției alcoolului. Somnul constituie un timp de reparație întrebuințat pentru a carbura, sau mai curând pentru a elimina alcoolul și a balansa în parte unele turburări cerebrale; ar fi prin urmare un mijloc de apărare.

Dacă alcoolismul constituie una din cele mai mari plăgi sociale, plagă care trebuie combătută cu toată energia, alcoolul consumat rațional și în cantitate foarte mică poate avea efecte binefăcătoare asupra unor indivizi în stare de boală.

Profesorul Pierre Janet din Paris recomandă persoanelor care suferă de slăbiciune nervoasă, de astenie, o oarecare cantitate de alcool, care este în stare să ridice tensiunea lor nervoasă și care, fără să le cauzeze prea mult rău, le permite să-și vadă de treburile.

Deasemeni în ultimul timp profesorul Loeper, un celebru medic parizian, specializat în bolile ficatului, recomandă o oarecare cantitate de vin bolnavilor săi. Duuă dânsul vinul ar fi un excelent chologog, adică un medicament care ajută scurgerea bilei (a fierii) și prin aceasta favorizează buna funcționare a aparatului digestiv.

Dr. Emanoil Dorna

Un om milos...

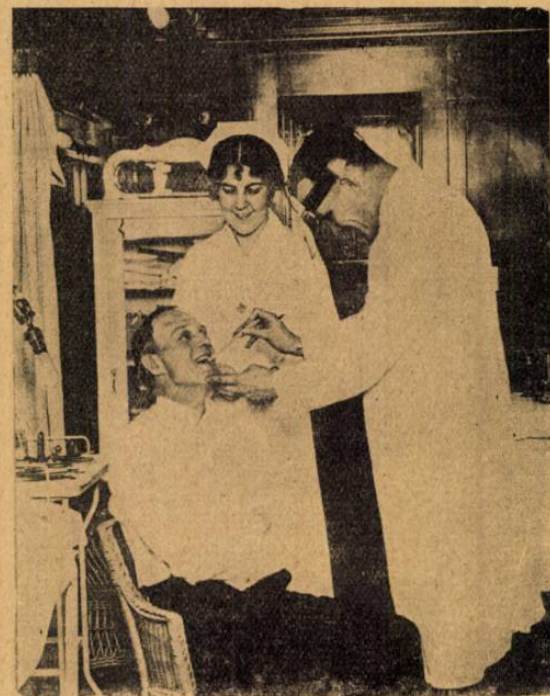

— Eu, chiar în momentul când trag, închid ochii.
— Am oroare să văd suferind bietele animale.

Dilemă...

— Când se vor căsători Ioan și Elena?
— Cred că niciodată.
— Pentru ce?
— Pentru că ea nu vrea să se mărite până ce el nu-și va plăti datoriile; iar el nu le va putea plăti până ce nu se va însura mai întâi.

Spre a putea veni în ajutorul suferinzilor, locuind departe de marile centre, orașul Chicago a înființat spitale-automobile ambulante, inzestrate cu cele mai moderne instrumente tehnice. Instantaneul nostru reprezintă interiorul unui astfel de spital pe roți

SPECTATORUL MUT

D. Mussolini s'a dus într'o seară — așa se spune — într'un cinematograful. A intrat în sala întunecoasă, s'a așezat pe un scaun și se uita la actualitățile cari defilau pe film.

La un moment dat, apără și el pe ecran, pe când se ducea la o ceremonie oficială. Sala întreagă, în picioare, aclamă pe duce. Un singur spectator rămase liniștit pe scaun, necrezând că este necesar să se aplaude pe el însuși.

Dar vecinii săi nu răbdară o astfel de ofensă pentru o figură scumpă lor și începură să-i ceară socoteală.

Din fericire, s'a făcut lumină în sală și povestea se oprește aci, spre marele regret al curioșilor cari adoră epilogul.

CAMPION MONDIAL ÎN MANCATUL BANANELOR

Un hotelier din orașul Key West din Florida, anume Sam Hart, poate spune cu drept cuvânt că este campionul mondial în mâncatul bananelor. El a isbutit să mănânce, în timp de o oră, nu mai puțin de 168 banane mari.

Metoda pe care el o întrebuințează pune în imposibilitate pe orice alt muritor, să concureze cu ei în acest domeniu. Nu mestec bananele, spune Hart, și le înghit, după cum alte persoane înghit un pahar de limonadă. Dacă așa fi mestecat bananele, n'ași fi putut să ajung nici o dată campion mondial.

PAGINA FEMEII

Miriam Segar

Foto Paramount

Priveam întâmplător una din aceste săli, zilele trecute. Femeile sunt mai fine în intenții, au o ținută mai corectă, afară de unele evaporate ce-și închipuie că sunt mai interesante dacă vorbesc tare, chiotesc fără nici o noimă și fac gesturi desmățate, crezând — bieteile nebune — că așa se face în străinătate, în lumea bună.

Dar dansatorii!... Tinerii au învățat tango înainte de a ști să salute, și shimmy înainte de a ști să mănânce. Unul dintre ei, mai ales, cu fizic de Adonis pentru cartierele periferice, făcea ravagii în lumea feminină. Cu o grosolanie voluntară, el lua femeile ca pe niște cetății, le dansa cu furoare, le maltrata cu forța lui de mascul bine trăit, le spunea grosolanii la ureche, fără să-i pese dacă le jicnea. — și le părăsea așa, brutal, fără să se mai îngrijească ce devine inima lor puerilă și chiar persoana lor, plantată ca un stâlp în mijlocul sălei!...

Bădăran, el ceru să mănânce, stând picior peste picior și strâmb la masă. Mânca, ținând furculița imbucată în palmă și pâinea toată în mâna cealaltă. Mânca grosolan, clepăind, strâmbându-se, bea cu sgomoi, certa chelnerul la fiecare cinci minute și făcea glume grosolane pe seama celor din sală.

Dar ultima înghitură sorbită, cu buzele încă un-suroase și cu scobitoarea în dinți, tânărul Adonis se ridică în ritmul unui fox-trot american și merse euceritor, năpraznic, sigur de el, spre cea mai frumoasă dintre fete.

Și începu să danseze... să danseze cum sboară un armăsar într-o livadă, primăvara. Iar domnișoara, grăsuță, fără centură, cu o rochie scurtă, cu părul lung cât al unei fetițe — când fetițele purtau bucle pe spate, — cu rochia asudată la subțiori, tremura din toate farmecele sale abundente, în brațele robuste ale tânărului cu scobitoarea!...

Tinere, știi să dansezi, dar nu știi să mănânci! Știi să svârli din picioare, dar nu știi să întrebunțezi discret scobitoarea.

Pentru Dumnezeu!... scobitoarea este un obiect de cea mai prozaică necesitate, care trebuie aruncat îndată, în numele celei mai elementare delicateți!...

Înțelegeți că una fără alta nu merge. Acolo unde se elaborează dansurile acestea, o civilizație seculară a pregătit lumea pentru dans. Măcile reguli ale buneii cuviințe au intrat în obiceiurile nesmintite ale societății. Dansul a venit „după” educația elementară.

La noi a venit înainte. Se dansează și se mănâncă, cu gesturile nepregătite, cu mișcările greoaie sau grosolane ale lipsei de educație.

Și efectul e groaznic pentru un ochi civilizat.

L. K.

OMUL-MAȘINA LA EXPOZIȚIA DIN VIENA

Biroul de presă al expoziției internaționale, ce se va inaugura în primăvara viitoare la Viena, anunță, că organizatorii expoziției tratează actualmente cu o societate americană, în vederea expunerii omului-mașină, la această expoziție.

Omul-mașină a obținut succese răsunătoare la diferite expoziții americane.

PENTRU OCHII EI FRUMOȘI

ATÂT DE ADEVARAT!

Suntem o rasă primitivă, ce admiră fără control tot ce se face în străinătate, și copiază cu mijloacele ei proprii, ce vede și ce citește. Un lucru care e splendid la Paris — căci Parisul este marea noastră obsesie și modelul nostru necondiționat, deși nu-l înțelegem decât pe jumătate, — zic, un lucru care e splendid la Paris, ajunge la noi diformat, caricaturizat de scurta noastră vedere și mintea noastră puerilă și orientală.

De pildă, modele pariziane. O modă discretă, fină, sobră se încarcă aici cu floricelele orientale ale gustului nostru primitiv și ajunge ceva comic, ceva vizibil. E ca și cum unei statui sobre de marmură, i-ai pune o floriceică la ureche!...

Dar dansurile moderne? În ce hal ajung la noi! Suntem atât de naivi, încât nu știm să deosebim variațiile coreografice ale unei perechi de dansatori profesioniști, de dansul de salo propriu zis. Și de aceea vezi prin case, persoane de cea mai bună condiție, făcând lucruri comice sau indecente în dans, fără să știe că acele exagerări au fost create de fantezia unui dansator de profesie, ca să-și câștige pâinea cu ele.

Dar o sală de „ceai” de mâna a doua este o exhibiție coreografică de cea mai comică esență, pentru un ochi delicat și exercitat. Sălile unde vin să danseze pătura funcționarilor, rătăcitele vieții burgeze, sau aspirantele la trista viață a trotuarului sau a figurației în teatru, toți cei cari-și închipuie că dansul aduce un fel de poezie în viața lor banală și un fel de noblețe în brutalitatea cotidiană!

Eleanor Boardman

Foto Metro-Goldwyn

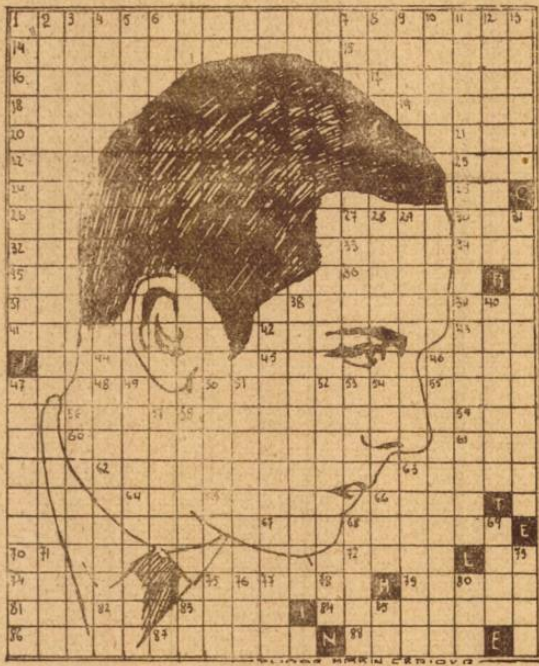
JOCURI

AL 12-LEA CONCURS

SERIA III-a

1. JAQUES CATELAINE

de Tudor Marin

Orizontul: 1) Corsar francez, celebru prin respectarea cuvântului său de onoare. 14) Canal. 15) Încercuit. 16) Țigan nomad ungar. 17) Dictator spaniol contemporan. 18) Orz de toamnă (Mold.). 19) Popor englez. 20) Ordinea ceremoniilor. 21) Pronume. 22) Interjecție. 24) Afirmatie. 25) Pronume. 26) Pronume (inv.). 27) Gravor francez (1646—1720). 30) A arăta. 33) Nume masculin. 34) Adverb. 35) Litera grecească. 36) Spun. 37) Părțile laterale ale pântecului (pop.). 38) Oraș în Olanda. 39) Boală (pop.). 42) Partea asupra căreia se face ceva. 43) Viteji (inv.). 45) Necunoscut. 46) Dare extraordinară (od.). 48) Literă grecească. 50) Împărat roman dela (285—286). 55) Otravă. 56) Adverb. 59) Auxiliar. 60) Oraș în Turcia. 62) Matematic și astronom celebru. 65) Ceacă inspiră (fig.). 65) Munte în Grecia antică. 66) Patronul Venetiei. 68) Călugări. 70) Notă muzicală. 72) Pește. 75) Soc. în Franța. 79) Afluent al Moldovei. 81) Literă grecească. 86) General austriac. 87) Consul român. 88) Pesmet.

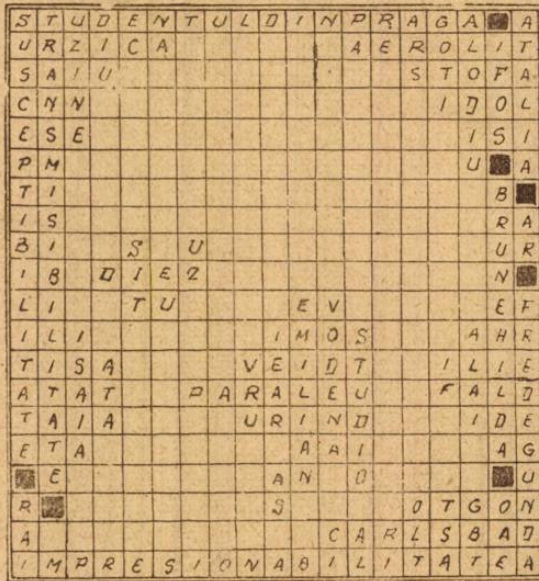
Vertical: 1) Oraș în Cuba. 2) Rege proclamat de arancani în 1861. 3) Învârtit. 4) Greghetin (Bot). 5) Câmp dușman. 6) Pronume. 7) Două litere din „Ilustrațiunea”. 8) Popor. 9) Pers. mitologic. 10) Râu în Rusia. 11) Far al Moscovei. 12) Provincie în Rusia. 13) Strofă. 27) Om politic și economist genovez (1796—1878). 28) Suprem. 29) Ceartă (Mold.). 31) Aromatizare. 38) Privitor la un dicționar. 40) Om de stat și mareșal brazilian. 42) Migăli. 44) Trepte. 46) Interjecție. 47) Film în care a jucat J. Catelaine având ca parteneri pe Huguette Doflos și Iwan Petrovitch. 49) Borat. 50) Adverb. 51) Plantă grasă. 55) Întrebuintare. 54) Interjecție. 56) Notă muzicală în gama muzicii orientale. 57) Popor asiatic. 58) Găsit (Tr.). 63) Rege istrailit. 66) Culoare. 68) Scorțătură. 69) Demon (pop.). 71) Fildes. 75) Oraș în Rusia. 75) Beat (fam.). 76) Adverb. 77) Insulă japoneză. 78) Adverb. 80) Opoc. 82) Oraș în Franța. 83) Pronume. 85) Notă muzicală în gama muzicii orientale.

DESLEGĂRILE, DESLEGĂTORII ȘI PREMIAȚII CELUI DE AL ZECELEA CONCURS DE JOJURI

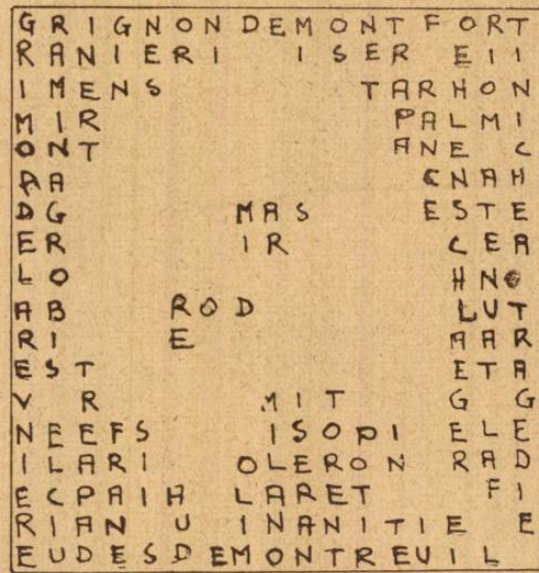
publicate în N-rele 2, 3 și 4 (anul II) ale «ILUSTRĂȚIUNEA ROMÂNĂ»

SERIA I

1. AGNES ESTERHAZI

2. GRETA GARBO

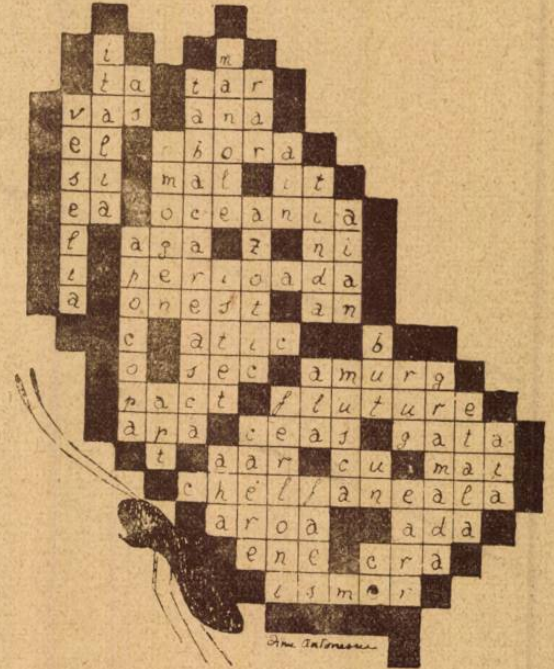

DESLEGĂTORII

Brașov: căp. Perovici; T. Coandă; M. cpt. Rădulescu.
Buzău: M. Constantinescu; G. Țițeică și A. Vasilescu; M. Bărsan; G. Spirescu; T. Tomescu.
Bucecea (Botoșani): I. Glungold.
Bistrița: A. Moldovanu.
Bărlad: O. Idriceanu.
Brezoiu (Vâlcea): C. D. Presbiterianu.
București: Lt. aviator P. Sohaski; V. Genonoveanu; Harry Ghinsberg; Stephy Lazarovici; E. Popescu; F. Serafim; V. și I. Popescu; Nicu Marin; M. și T. Besoancă; Aurel Marin (student); E. Simantó; C. Paciurea; E. Trifu.
Brăila: S. Cristofor; I. Țigănuș; G. Carapetru și S. Rădoi. *hiși au: M. Popov; N. Kocoș.
Caravanești: F. Șolea și H. Polichoniade.
Craiova: M. și J. Rocoș; Tudor Marin; L. Predescu și V. Turculescu; M. D. Rădulescu; D. și H. Stelian; Cucu Marian; P. Enescu.
Constanța: I. Ionescu; I. Lungu.
C. de Argeș: D. Chiriță; M. Marin și C. Olteanu; M. și V. Ionescu.
Câmpina: N. C. Slavu.

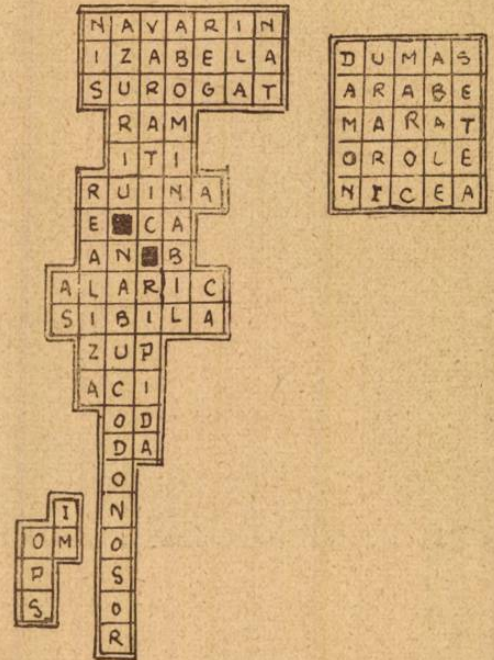
SERIA II

1. FLUTURELE

SERIA III

1. VESTITORUL

2. REBUS

Pe Miss Univerzum 1930 o alege „Ilustrațiunea Română”

C. Lung-Muscel: Horațiu Tomescu.
Galați: M. Christea; G. Petter; G. Macovei; I. Alexiu; O. C. Canellos; P. Axente.
Oravița: Galea Eugen.
P. Neamț: T. Icofănescu și V. Gervescu.
Ploiești: M. Stăncescu.
R. de Veve: I. Ceche.
Sătulung: Builă Mircea.
Lărgoviște: N. Georgescu; C. Trâmbițaș; V. Demetrescu.
T. Severin: M. Cherata; I. Daimaca; G. Gioară.
T. Măgurele: M. Iliescu.
Ig. Ocna: M. Herșcovici; E. Dindel.
Tulcea: Z. Orucula; A. N. Sandu.
Vulcana-Dâmbovița: G. Popescu.

PREMIAȚII

Premiul I = Lei 1500. Paul Axente, Galați.
Premiul II = Lei 1000. Constantin Paciurea, București.
Premiul III = Un abonament pe un an la „Ilustrațiunea Română”: D-șoara E. Trifu, București.
Premiul IV = Un abonament pe 6 luni la „Ilustrațiunea Română”: Gigel Spirescu, Buzău.
Premiul V = Un abonament pe 3 luni la „Ilustrațiunea Română”: Mimi cpt. Rădulescu, Brașov.

ILUSTRĂȚIUNEA ROMÂNĂ
 CUPON No. 10

A DOUA LOTERIE A SINISTRAȚILOR

2 zile mai sunt până la a doua tragere din 1 MARTIE 1930

grăbiți cumpărarea biletelor al căror cost este de Lei 25 pentru 1/2 bilet și Lei 50 pentru un bilet întreg

Biletele cumpărate până la 1 Martie 1930 sunt valabile și la ultima tragere din 12 Mai 1930. — Listele oficiale cu rezultatele primei trageri din 1 Noembrie — 5 Decembrie 1929, se pot procura dela Comitetele noastre județene sau municipale (prefecturi și primării) iar în Capitală, dela sediul Comitetului Central pentru Ajutorarea sinistraților, str. Bateriilor No. 22.

Acei cari au nevoie de diverse relațiuni de la Comitetul Central, sunt rugați să anexeze la cererile lor și timbrele necesare pentru răspuns.

MODA

Rochia de seară va fi în acest sezon foarte originală: confecționată din satin negru cu ciucuri; decolteul pe margine în crepe Georgette roz. O bandă de dantelă împodobește numai un singur braț

MAI SUNT PARIZIENE!

de F. W. KOEBNER

Cunoscutul scriitor american Theodor Thomas și-a publicat, de curând impresiile sale de călătorie prin Europa. Între altele el își exprimă regretul pentru dispariția adevăratei „pariziene”.

Pe Champs Élysées, spune el, se văd femei elegante, dar acestea sunt, în majoritate americane.

În Rue de la Paix nu vezi decât midinete, cari nu prea au posibilitatea să se îmbrace bine, iar în Montmartre vezi demimondene de rassă, cari sunt însă, cele mai multe, spaniole, italiene, germane, sau de alte naționalități.

Dacă am examina mai atent cele spuse de scriitorul american, am vedea că în foarte multe privinți, el n'are dreptate.

Este adevărat că Parisul nu mai desfășoară aceeași eleganță dinainte de război. Femeile elegante de odinioară au dispărut de pe bulevardele pariziene. Dar totuși, pariziiana elegantă n'a dispărut. Ea nu se mai arată atât de mult pe stradă, căci consideră ca un lucru neserios să-și piardă prea mult vremea prin oraș. La cumpărături, pe cari nu le mai face după amiază, ci dimineața, ea se duce cu trăsura ei, sau cu taxiul și se întoarce iar în vehicul, fără să mai defileze pe străzi.

Bine înțeles că mai ia cocktail-ul la barul Ritz, și mai face un tur prin galeriile Lafayette, sau ia ceaiul la Claridge, dar strada este de mult închisă pentru adevărata pariziană.

Așa că d. Thomas, care n'a fost, cu siguranță, în localurile enumerate mai sus, a putut să ajungă la impresiile expuse.

Dacă s'ar fi oprit înainte de ora 1 în piața Vendôme, ar fi obser-

vat aci cele mai frumoase trăsuri de pe continent și ar fi văzut suindu-se în ele adevăratele pariziene, așa cum ar fi vrut să le vadă: făpturi fine, grațioase, cu picioare extrem de mici, cu gambe subțiri, îmbrăcate cu cea mai mare îngrijire; cu părul mare și cu buze roșii ispititoare, cu ochii artificiali de păpușe sub sprâncene lungi, îngrijite, cu vulpi largi peste haine englezești și cu voaluri dese pe față.

Ele stau trântite în limusine cu aerul de grandoare al adevăratelor femei de rassă.

Din când în când ele scot pudriera spre a controla, dacă totul este în ordine. Și pe când „rujul” alunecă pe buzele lor, echipele luxoase trec printre șirurile nesfârșite de vehicule, expunând pe frumoasele lor proprietare în mijlocul aglomerației de pe bulevarde.

Mai sunt pariziene, dar trebuie căutate!

FEMINISMUL ÎN NORVEGIA

Norvegia, cu tradițiile sale marțiale, va vedea probabil într-o bună zi, o femeie în capul flotei sau armatei sale. Guvernul liberal, care este acum la putere, pregătește un proiect de lege, prin care se dă dreptul femeilor să ocupe toate situațiile din stat, rezervate până acum bărbaților. Se poate deduce, că cel puțin teoretic, femeile vor putea să intre în armată și în marină și să ocupe chiar posturi în biserica protestantă. Este, fără îndoială, foarte probabil, că femeile nu se gândesc să se facă ofițeri de marină, dar este foarte probabil, ca ele să vrea să intre în biserică. Multe din ele au făcut studii teologice la facultăți și cum biserica norvegiană este pusă sub administrația statului, toate posturile de pastor sunt atribuite de guvern. Posibilitatea de a vedea femei instalate în scaunul de pastor a provocat indignare în cercurile bisericesti protestante. Ele își bazează obiecțiile pe spiritul Evangheliei, tradițiile bisericii și instrucțiunile sfântului Paul.

Un nou model pentru un mantou de seară, confecționat din velour roșu și împodobit pe margine cu fire de aur. Prezintă un aspect somptuos

MISS ROMANIA — D-RA ZOICA DONA — ESIND DUPA OFICIEREA SERVICIULUI DIVIN, DIN BISERICA ROMANA DIN PARIS, INSOTITA DE S. S. PREOTUL PETRESCU, SUPERIORUL CAPELEI NOASTRE, de d. E. STOENESCU CUNOSUTUL PICTOR (STANGA), ȘI DE REPREZENTANTUL ZIARULUI „UNIVERSUL”, d. POMPIIU PĂLTĂNEA (DREAPTA)

„Universal Photo”, Paris